

VESNIČKA BŘEZEN 2016

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

*NOVÁ
ŘEDITELKA
SOS DĚTSKÝCH
VESNIČEK*

*MARKÉTČINO
PRÁZDNINOVÉ
„DOBRODRUŽSTVÍ“*

*KOMU JSME POMOHLI
V ROCE 2015*

OBSAH

SOS Sluníčko Markétčino prázdninové „dobrodružství“ 3 →		SOS Kompas Důvod k úsměvu v azylovém domě 5 →		Nová ředitelka SOS dětských vesniček 6 →	
Komu jsme pomáhali v roce 2015 7 →		SOS Kompas Cesta do bezpečí a k samostatnosti 8 →		Našima očima Jindra Šalátová o péči o ohrožené děti 9 →	
Súdán Malý Sulejman konečně v bezpečí 10 →		Zajímá vás Proč vám posíláme dopisy? 11 →			

ÚVODNÍ SLOVO

MILÍ PŘÁTELÉ,

od roku 2013 prošly SOS dětské vesničky postupnou transformací s cílem zajistit rychlý a přitom udržitelný rozvoj programů

a výrazné navýšení počtu dětí, kterým jsme schopni pomoci. V roce 2015 jsme díky tomu pomáhali již 893 dětem, což je desetinásobek oproti roku 2012.

Takový nárůst je financovatelný jen díky soustavnému snižování nákladů na provoz a současnému zvyšování příjmů od soukromých dárců a z veřejných zdrojů. Velké poděkování tak patří všem našim dárcům a partnerům z obou sektorů, bez jejichž podpory bychom těchto výsledků nedosáhli.

Dynamický rozvoj se samozřejmě nedá dělat bez lidí zapálených pro věc. Velmi si ceníme toho, že máme takové nadšené spolupracovníky. Těší nás i razantní nárůst fanoušků na našem Facebooku i rostoucí zájem médií o naši práci. SOS dětské vesničky zkrátka prožívají renesanci a potvrzují své postavení jedné z nejvýznamnějších organizací působících na poli pomoci ohroženým dětem v ČR.

Naše plány na rok 2016 počítají jednak s dalším růstem počtu dětí v našich programech a rozšiřováním míst, kde působíme, ale také s dokončením přechodu na financování naší činnosti výhradně z českých zdrojů, soukromých i veřejných. Příští rok přestaneme dostávat příspěvek ve výši 3,5 mil. Kč od mezinárodní federace SOS Children's Villages, jejíž jsme součástí a která tyto peníze přesunuje do jiných programů v rozvojových zemích. Právě

proto je pro naši práci tak důležité pravidelné dárcovství, které posiluje naši finanční stabilitu v průběhu celého roku. Doufáme, že stálý nárůst počtu dětí, jimž pomáháme, dostatečně svědčí o tom, že dary jdou ve prospěch ohrožených dětí, a že počet pravidelných dárců zasílajících drobné příspěvky trvalým příkazem opět vzroste.

Doufám a věřím, že nám zůstanete i nadále nakloněni a že společně dokážeme zlepšit dětství a životní vyhlídky stále více dětem. Děkuji vám!

Petr Lužný
Národní ředitel

Foto © Katerina Ilievská / SOS dětské vesničky

V SOS Sluníčku vracíme úsměvy do tváří dětí v nouzi. (Ilustrační fotografie)

SOS SLUNÍČKO: MARKÉTČINO PRÁZDNINOVÉ „DOBRODRUŽSTVÍ“

BYL KRÁSNÝ LETNÍ DEN A ŠESTILETÁ MARKÉTKA* SE PŘESTĚHOVALA SE SVOU MAMINKOU POD STAN. NA

PRVNÍ POHLED TO VYPADLO JAKO ZAJÍMAVÉ PRÁZDNINOVÉ DOBRODRUŽSTVÍ, NA KTERÉ SE MAMINKA S DCERKOU VYDALY STEJNĚ JAKO MNOHÉ JINÉ RODINY TÁBOŘÍCÍ U ŘEKY ČI RYBNÍKA, ALE VE SKUTEČNOSTI OPAK BYL PRAVDOU. JEJICH ŽIVOT VENKU POD ŠÍRÝM NEBEM BYL NUTNOSTÍ – STAN SE STAL JEJICH JEDINÝM DOMOVEM, JEJICH PŘEDSÍNÍ, OBÝVÁKEM I LOŽNICÍ.

Ačkoli má Markétka starostlivou maminku, neměly dostatek peněz na zajištění vlastního bydlení a potýkaly se i s dalšími problémy. S blížícím se podzimem a vlezlým chladným počasím si ale maminka uvědomovala, že tento způsob života není nadále únosný.

NOVÝ ŽIVOT V SOS SLUNÍČKU

Chtěla pro svoji dcerku lepší podmínky, a proto začala hledat pomoc prostřednictvím orgánu sociálně-právní ochrany dětí, který jí doporučil kontaktovat zařízení

střechu nad hlavou, hodné tety, které o ni s láskou pečovaly, a nové milé kamarády. Její maminka ji každý den navštěvovala, zatímco se snažila svou situaci vyřešit. Aktivně si hledala zaměstnání a nové

Přestože se Markétce v SOS Sluníčku líbilo, měla zde kamarády a tety, které se o ni staraly, měla vždy jediné velké přání a často se ptala: „Kdy už budu moci spát u maminky?“

SOS dětských vesniček pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Jednoho chladného listopadového dne pak maminka přivedla Markétku do pražského SOS Sluníčka.

V SOS Sluníčku se Markétce dostalo veškerého materiálního zázemí. Našla zde

ubytování, aby v něm mohla vytvořit prostředí vhodné pro návrat Markétky do své náruče.

OPOŽDĚNÝ VÝVOJ

Vzhledem ke svému věku měla již Markétka navštěvovat základní školu, kam ji

Foto © Marko Mág / SOS dětské vesničky

Tety se starají o děti v rodinném prostředí. (Ilustrační fotografie)

ale maminka pro samé starosti nepřihlášila, a tak začala pokulhávat ve vývoji. Bylo vidět, že její slovní zásoba zaostává a i další stránky jejího rozvoje na tom nebyly zrovna nejlépe.

Naštěstí v pozorné a láskyplné péči tet v SOS Sluníčku, které jí pravidelně četly pohádky, prohlížely si s ní knihy a hrály si, se jí dostávalo tolik potřebných podnětů, a tak se začala opět rychle rozvíjet. Pro Markétku by bylo nejlepším řešením, kdyby mohla začít navštěvovat základní školu, ale na to už bylo pro tento školní rok pozdě.

Přestože se Markétce v SOS Sluníčku líbilo, měla zde kamarády, se kterými si

mohla hrát, a tety, které se o ni staraly a plnily, co jí na očích viděly, měla vždy jediné velké přání a stále častěji se ptala: „Kdy už budu moci spát u maminky?“

VÁNOCE POHROMADĚ

Po krátké bouři vysvitlo sluníčko a v dohledu se začal rýsovat dobrý konec. Mamince pomáhaly s řešením svízelné životní situace sociální pracovnice SOS dětských vesniček. Všichni se snažili, aby Markétka mohla být na Vánoce u maminky v novém domově.

Společným úsilím se nakonec všechno podařilo zařídít, maminka si našla nové zaměstnání i cenově přijatelné bydlení na ubytovně pro matky s dětmi a všichni

v pražském SOS Sluníčku jsou dnes právem hrdí a rádi za další šťastný konec, který se stihl uskutečnit ještě před koncem roku.

Vánoce již Markétka prožila u vlastního stromečku a v objetí své vlastní maminky. A dnes už má stejné starosti jako ostatní předškoláci: už aby se z ní konečně stala velká slečna a mohla začít chodit do školy!

** Jméno bylo změněno z důvodu ochrany soukromí.*

Foto © Archiv SOS dětských vesniček

SOS SLUNÍČKO

je zařízení s nepřetržitým provozem pro děti v krizové situaci, které vyžadují okamžitou pomoc. V SOS Sluníčku pomáháme rodinám, které se vzhledem k tíživé životní situaci nemohou na přechodnou dobu o dítě postarat, a také dětem zanedbávaným, zneužívaným nebo týraným. V současnosti provozujeme tři SOS Sluníčka v Karlových Varech a Praze. V roce 2015 jimi prošlo 104 dětí, více než třikrát tolik než v roce předešlém.

SOS KOMPAS: DŮVOD K ÚSMĚVU V AZYLOVÉM DOMĚ

V NELEHKÉ ŽIVOTNÍ SITUACI SE BĚHEM LOŇSKÉHO PODZIMU OCITLA JEDNA NEÚPLNÁ RODINA, DO JEJÍHOŽ OSUDU PŘÍZNIVĚ ZASÁHLY SOCIÁLNÍ PRACOVNICE BRNĚNSKÉHO PROGRAMU SOS KOMPAS. PSAL SE KONEC ŘÍJNA 2015 A PŘÍRODA SE POMALU CHYSTALA K ZIMNÍMU SPÁNKU.

V chladném ročním období se každý rád zdržuje v pohodlí a teple domova v přítomnosti svých milých a blízkých, aby se skryl před nepřízní počasí, ale i v této době existuje mnoho rodin, které nemají možnost být pohromadě a mít svou vlastní střechu nad hlavou.

Z CHATKY NA ULICI

Do tíživé situace se v té době dostala paní Zuzana*, která vychovává tři děti, patnáctiletého Matouše, šestiletou Elišku a pětiletou Agátku. Společně bydleli v chatové oblasti nedaleko Brna, ale kvůli dluhu na nájmu byli nuceni se na konci října vystěhovat a ze dne na den se tak ocitli na ulici bez střechy nad hlavou. Naléhavou situaci bylo nutné okamžitě řešit.

Nejdříve všichni bydleli zvlášť. Holčičky našly přechodný domov v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc v brněnském Chovánku, zatímco syn Matouš se přestěhoval ke svému otci, který ovšem bydlel ve velmi špatných podmínkách. Sama paní Zuzana bydlela mezitím u své kamarádky.

Nejmladší Agátka musela kvůli špatnému dopravnímu spojení přestat chodit do mateřské školy. Její starší sestra Eliška ze stejného důvodu přestoupila na novou základní školu v blízkosti jejich nového dočasného bydliště. Paní Zuzana a obzvláště její dcery nesly velmi špatně vzniklou rodinnou situaci. Děti se trápily odloučením od maminky. Situace byla opravdu vážná a zoufalá Zuzana si nevěděla rady, jak ji vyřešit.

Foto © Marko Mlági / SOS dětské vesničky

SOS Kompas pomáhá ohroženým rodinám zůstat pohromadě. (Ilustrační fotografie)

POMOC V SOS KOMPASU

Naštěstí se jí podařilo spojit s programem SOS Kompas, jehož sociální pracovnice se rodiny hned ujaly. Díky jejich pomoci a zkušenostem, stejně jako velkému úsilí paní Zuzany se věci daly rychle do pohybu. V krátké době se podařilo splnit první cíl: zajistit slušné bydlení, aby děti a maminka mohli být opět pohromadě. Podařilo se nalézt ubytování v azylovém domě, kam se všichni v polovině prosince nastěhovali, takže Vánoce strávili již spolu. Azylový dům se navíc nachází v blízkosti nové základní školy Elišky, a tak nebylo nutné podruhé v krátké době měnit školu.

Maminka pokračuje v hledání vyhovujícího a cenově dostupného bydlení, kde by se mohli všichni usadit natrvalo, a její

dcery navštěvují v brněnské SOS dětské vesničce bezplatně výtvarný kroužek, který je velmi baví. Všichni už zase mají důvod k úsměvu.

* *Jména byla změněna z důvodu ochrany soukromí.*

SOS KOMPAS

Cílem pomoci terénních sociálních pracovníků je stabilizace rodiny, která se nachází ve složité sociální či materiální situaci, aby se předešlo odebrání dítěte a s ním spojeným traumatům a narušení rodinných vazeb. V loňském roce jsme v programu SOS Kompas pomáhali 499 dětem v desítkách obcí České republiky.

Jindra Šalátová a Petr Lužný

SOS DĚTSKÉ VESNIČKY MAJÍ NOVOU NÁRODNÍ ŘEDITELKU

OD BŘEZNA 2016 MAJÍ SOS DĚTSKÉ VESNIČKY NOVOU NÁRODNÍ ŘEDITELKU, JIŽ SE STALA DOSAVADNÍ PROGRAMOVÁ ŘEDITELKA A ZÁSTUPKYNĚ NÁRODNÍHO ŘEDITELE JINDRA ŠALÁTOVÁ.

Mgr. Jindra Šalátová vystudovala psychologii a speciální pedagogiku a má ukončený výcvik v systemické a rodinné terapii. Jako psycholožka a psychoterapeutka působila v Armádě ČR, jako pracovnice přímé péče v Diagnostickém ústavu pro děti a mládež a jako psycholožka ve Fondu ohrožených dětí, kde se soustředila zejména na psychologické poradenství ohroženým dětem a rodinám. Po svém příchodu do SOS dětských vesniček v roce 2012 měla na starosti implementaci nových služeb v oblasti náhradní rodinné péče a řízení programů SOS dětských vesniček v ČR.

„Je mi ctí převzít vedení SOS dětských vesniček od Petra Lužného a pokračovat v jeho šlépějích. Věřím, že společně s kolegy, partnery a dárci budeme pokračovat ve zvyšování kvality poskytované péče a udržitelném růstu, abychom mohli co nejlépe pomáhat ohroženým dětem a rodinám.“ – Jindra Šalátová

Jindra Šalátová střídá na pozici národního ředitele Ing. Petra Lužného, který organizaci převzal v lednu 2013. Organizace v té době poskytovala služby pouze pěstounům a dětem žijícím ve třech SOS dětských vesničkách v ČR a čelila vážným finančním problémům. Za tři roky jeho vedení se organizace zásadně proměnila. Zavedla řadu nových programů, v nichž je nyní schopna poskytovat pomoc desetinásobnému počtu dětí ve stovkách ohrožených rodin, a stala se tak jedním z nejvýznamnějších poskytovatelů péče ohroženým dětem v ČR. Petru Lužnému se současně podařilo reorganizovat financování organizace, výrazně posílit její stabilitu a nastoupit cestu k její finanční nezávislosti.

„Bylo mi potěšením a ctí pracovat pro ohrožené děti a organizaci, která hraje extraligu mezi českými neziskovkami. Zůstávám fanouškem SOS dětských vesniček a kolegům a Jindře, nové národní ředitelce, držím palce, ať se jim co nejlépe daří.“ – Petr Lužný

PRAVIDELNÁ DÁRKYNĚ: „JE DŮLEŽITÉ MYSLET I NA DRUHÉ!“

„Peněz nemusí být moc, ale musí být stále,“ říká paní Martina Doležalová z Příbryslavi, 46letá maminka 4 dětí, pro kterou je pomoc druhým v jejím životě velmi důležitá. Paní Martina pracuje jako účetní a je pravidelnou dávkyní SOS dětských vesniček.

Kdy jste se poprvé dozvěděla o SOS dětských vesničkách?

Téma ohrožených dětí mě poprvé zasáhlo už v dětství, kdy jsem viděla film „Obžalovaná“ s Janou Hlaváčovou a Martinem Růžkem. Paní Hlaváčová hrála pracovníci soudu. Často byla přítomna u jednání, kde se rodiče odmítli starat o své děti, a tak vzala zákon do svých rukou a brala si odmítnuté děti domů a starala se o ně spolu se svým otcem, kterého hrál pan Růžek. O samotných SOS dětských vesničkách mám povědomí vlastně také už

od dětství – jako malá jsem bydlela kousek od Karlových Varů, kde stojí nejstarší SOS vesnička.

Co Vás přimělo stát se pravidelnou dávkyní SOS dětských vesniček?

Důvodů jsem měla více. Jedním byla skutečnost, že jsem se kdysi sama zabírala myšlenkou stát se tetou v SOS vesničce. Byla jsem tou dobou bez partnera a život bez dětí jsem si neuměla představit. Zajímala jsem se, jak SOS dětské vesničky fungují. Je pro mě také důležité to, že podporují péči o děti v jejich přirozeném rodinném prostředí.

Věřím a uvědomuji si, že pravidelná podpora je pro organizaci tohoto typu a zaměření velmi důležitá. Ten fakt, že obdržíte tolik potřebné finance pravidelně, je jistě uklidňující. Sama jsem si doma na počítač připevnila papír s příslovím, kterým se snažím řídit: „Peněz nemusí být moc, ale musí být pořádek.“ Občas zasílám peníze i jiným dobročinným organizacím, ale SOS dětských vesničkám přispívám opakovaně. Je pro mne důležité myslet i na druhé. *Děkujeme za Vaši podporu!*

KOMU JSME POMÁHALI V ROCE 2015 PŘEROD SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK

ROK 2015 BYL TŘETÍM ROKEM OD ZAHÁJENÍ TRANSFORMACE SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK, NA JEJÍMŽ KONCI STOJÍ ŠIROKÉ PORTFOLIO NOVÝCH SLUŽEB PRO OHROŽENÉ DĚTI, DESETINÁSOBNÝ ROZSAH POMOCI POSKYTOVANÉ V PRŮBĚHU ROKU A JASNÁ VIZE DALŠÍHO UDRŽITELNĚHO ROZŠIŘOVÁNÍ PROGRAMŮ.

TRADIČNÍ MODEL PĚČE

Od svého vzniku na konci šedesátých let poskytovaly až do roku 2012 SOS dětské vesničky výhradně pěstounskou péči. V postupně zbudovaných SOS vesničkách v Karlových Varech, ve Chvalčově a v Brně rozvinula organizace unikátní způsob péče o děti, které nemohou vyrůst ve své původní rodině, s cílem vytvořit co nejpřirozenější rodinné prostředí a maximálně napomoci zachování přirozených vazeb dětí, zejména sourozeneckých.

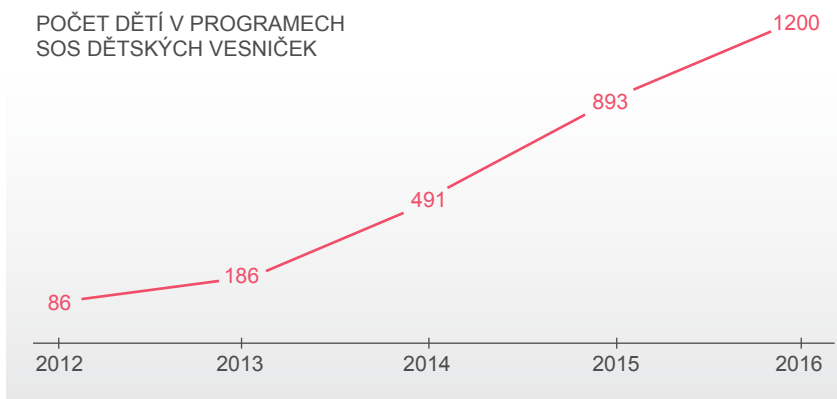
SOS vesničky tak byly schopny přijímat pěstouny starající se o početnější sourozenecké skupiny, které by jinak nemohly zůstat pohromadě a byly by rozdělené mezi více pěstounů či institucí. Na druhou stranu pěstounů schopných a ochotných starat se o 8 či více dětí již dlouho ubývá, a proto se kapacity vesniček v novém tisíciletí stále hůře naplňovaly. Ve stejné době se také organizace stále častěji dostávala do finančních problémů. SOS dětské vesničky stály na rozcestí.

DRUHÝ DECH A DESETINÁSOBNÝ RŮST

Nakonec se organizace rozhodla využít změny legislativy regulující péči o ohrožené děti, k níž došlo na začátku roku 2013 a která změnila její postavení poskytovatele pěstounské péče, jako impuls k hluboké vnitřní proměně. SOS dětské vesničky nastartovaly svůj přerod do moderní organizace schopné poskytovat pestrou paletu pomoci ohroženým dětem přizpůsobenou jejich různým potřebám a odlišné sociální i rodinné situaci. Stejně tak začaly pracovat na posílení své finanční stability a schopnosti udržitelně růst.

Zatímco v roce 2012 zajišťovaly SOS dětské vesničky pěstounskou péči pro 86 dětí žijících v některé ze tří vesniček,

POČET DĚTÍ V PROGRAMECH
SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK

v roce 2015 již byly schopny pomáhat 893 dětem v pěstounské, preventivní, krizové i následné péči v desítkách různých obcí ČR.

„Jsem moc rád, že se nám podařilo úspěšně transformovat naši organizaci a nastartovat dynamický a přitom udržitelný rozvoj našich programů. Díky tomu můžeme pomáhat stále většímu počtu ohrožených dětí,“ říká Petr Lužný, který jako národní ředitel SOS dětské vesničky v této době vedl. „Velký dík přitom patří našim dárcům a partnerům, bez jejichž podpory bychom těchto vynikajících výsledků nemohli dosáhnout.“

KLÍČOVÁ JE PREVENCE

Kromě podpory pěstounské péče programy SOS dětských vesniček nyní zahrnují také preventivní pomoc rodinám ohroženým odebráním dítěte, krizovou pomoc týraným, zneužívaným či zanedbávaným dětem, stejně jako následnou péči pro dospívající děti z pěstounských rodin či dětských domovů při přechodu do samostatného života.

Jednoznačně nejvíce dětí prochází právě preventivními programy zaměřenými na zlepšení stavu rodin, jimž hrozí odebrání dětí, stejně jako na zvýšení šancí na budoucí uplatnění u dětí žijících v rizikovém sociálním prostředí. Právě program SOS Kompas, který pomáhá v ohrožených rodinách, se v roce 2015 nejvíce rozšířil,

a to do Prahy, Zábřehu a Prostějova, a celkově pomáhal 499 dětem.

„Práci s ohroženou rodinou vnímáme jako klíčovou, a proto jsme se v loňském roce zaměřili především na rozšiřování preventivních programů,“ říká nová národní ředitelka SOS dětských vesniček Jindra Šalátová. „Soustředíme se na to, aby co nejvíce dětí mohlo zůstat ve svých vlastních rodinách a k jejich odebrání vůbec nedošlo.“

BUDOUCÍ RŮST A FINANČNÍ STABILITA

Tato transformace pomoci spojená s rozvojem nových programů a dramatickým nárůstem počtu příjemců pomoci byla a je možná jen díky současné transformaci ekonomické spočívající v soustavném snižování nákladů u existujících aktivit na jedné straně a rozšiřování zdrojů na straně druhé. Organizace se navíc musí vyrovnat se skutečností, že od roku 2017 nebude dostávat finanční příspěvek od mezinárodní federace SOS dětských vesniček, která potřebuje přemístit své zdroje do méně rozvinutých regionů. SOS dětské vesničky tak budou o to více závislé na svých dárcích a partnerech.

S jejich pomocí však budou SOS dětské vesničky i nadále schopny poskytovat pomoc stále většímu počtu ohrožených dětí. V roce 2016 jich bude již 1 200.

SOS KOMPAS: CESTA LENKY A JEJÍCH DĚTÍ DO BEZPEČÍ

**PANÍ LENKA* NEMÁ PRÁVĚ
V ŽIVOTĚ NA RŮŽÍCH USTLÁ-
NO. VYCHOVÁVÁ SAMA**

4 MALÉ DĚTI VE VĚKU OD

**18 MĚSÍCŮ DO 11 LET. AŽ DONEDÁVNÁ
ŽILA S PARTNEREM A OTCEM SVÝCH
3 MLADŠÍCH DĚTÍ V RODINNÉM DOM-
KU. SOUŽITÍ S NÍM BYLO VŽDY VELMI
PROBLEMATICKÉ, ALE V POSLEDNÍ
DOBĚ BYLO K NEVYDRŽENÍ.**

DOMÁCÍ TEROR

Partner ji namísto lásky a podpory neustále před dětmi ponižoval, nadával jí a urážel a s dětmi a s domácností jí vůbec nepomáhal. O děti nejevil zájem a rodině byl spíše po všech stránkách přítěží. Na financování domácnosti se nijak nepodílel, paní Lence peníze nedával, ale naopak jí ještě okrádal. Po práci chodil velmi často do hospody a domů se vracival velmi opilý. V opilosti pak byl agresivní a paní Lenku tloukl tak, že ohluchla na jedno ucho.

U násilností byly často přítomné i vyděšené děti Dalibor, Mája, Vašík a Filípek*. Napětí, psychický tlak a teror byly v rodině na denním pořádku. Situace byla neúnosná a paní Lenka začala uvažovat o tom, jak se z ní dostat ven.

SEBRAT ODVAHU A ODEJÍT

Konečně v sobě našla odvalu a začala problémy řešit. Oslovila SOS dětské vesničky, aby se dozvěděla, jak je možné obrátit nepříznivý životní osud a co učinit pro to, aby se mohla od muže odstěhovat a dostat se pryč z jeho dosahu.

Paní Lenky a jejich dětí se ujaly terénní sociální pracovnice z programu SOS

Kompas a poskytly jim veškerou potřebnou pomoc. Lenka musela vyřešit mnoho problematických okolností a hlavně dát do pořádku to nejdůležitější – insolvenční a nedostatek peněz na zajištění bezpečnějšího bydlení. Násilí v rodině také ohlásila na policii a začala se postupně dávat psychicky dohromady.

Mamince s dětmi se dostalo materiální i psychické podpory, kterou opravdu nutně potřebovali, protože často neměli dost peněz ani na jídlo. Uvítali tedy

V DVOUPOKOJOVÉM BEZPEČÍ

Teď už jsou všichni v bezpečí v malém dvoupokojovém bytě. Nejstarší jedenáctiletý Dalibor začal najednou ve škole lépe prospívat, už se dovede zasmát a nebojí se, že mamčin přítel se zas vrátí opilý a „bude vyvádět“.

Paní Lenka je s pracovníci SOS Kompassu stále v kontaktu, dostává se jí i nyní psychické podpory a pomoci s vyřizováním různých písemností a v jednání s úřady. Sama vidí, že odstěhování od partnera

Láskyplné objetí dokáže zázraky.
(Ilustrační fotografie)

s nadšením sunar, dětskou výživu a další potraviny od různých dárců. Vše se začalo postupně v dobré obracet a dostávat do normálních kolejí. Maminka se vypořádala s insolvenční a s dětmi se odstěhovala do bytu daleko z dosahu partnera.

do nového bytu mělo velký pozitivní vliv na ni i děti a jsou tak na dobré cestě k osamostatnění se. Spolupráci s SOS dětskými vesničkami si jen pochvalují.

* Jména byla změněna z důvodu ochrany soukromí.

JAKÉ MÁME ÚČTY

Účet veřejné sbírky:
211 757 409 / 0300

Účet pro stávající dárcy:
120 777 711 / 0300

KDE NÁS NAJDETE

 www.sos-vesnicky.cz

 [www.facebook.com/
SOSvesnicky](https://www.facebook.com/SOSvesnicky)

KONTAKTUJTE NÁS

 detem@sos-vesnicky.cz

 212 246 212

NAŠIMA OČIMA: PÉČE O OHROŽENÉ DĚTI V ČESKÉ REPUBLICE

NOVÁ NÁRODNÍ ŘEDITELKA SOS DĚTSKÝCH VESNÍČEK JINDRA ŠALÁTOVÁ SE ZAMÝŠLÍ NAD PROBLÉMY SOUČASNÉHO SYSTÉMU PÉČE O OHROŽENÉ DĚTI V ČESKÉ REPUBLICE A MOŽNOSTMI JEHO ZLEPŠENÍ.

Na rozdíl od mnoha dalších členských zemí EU naše země stále řeší problematiku ohrožených dětí v rámci několika resortů, což posléze pochopitelně vede k roztržitosti ve financování, kontrole i monitorování kvality poskytované péče. Z 28 zemí EU není systém sjednocen pouze v České republice, Bulharsku, Rumunsku a Lotyšsku.

Současný systém zajišťuje služby pro ohrožené děti prostřednictvím tří různých ministerstev: ministerstva zdravotnictví, které má na starosti dětské domovy pro děti do 3 let věku, ministerstva školství a tělovýchovy, které má v gesci dětské domovy, dětské domovy se školou, diagnostické ústavy, výchovné ústavy a střediska výchovné péče, a nakonec také prostřednictvím ministerstva práce a sociálních věcí – to má na starosti sociálně-právní ochranu dětí a sociální služby.

Rada vlády ČR pro lidská práva na konci minulého roku dala podnět ke sjednocení služeb pro ohrožené děti a k úpravě podmínek pro poskytování pobytových služeb těmto dětem. Cílem je, aby se všechny tyto služby sjednotily pod ministerstvo jedno.

Tímto krokem by se zjednodušil systém financování a zvýšila se efektivita využití finančních prostředků. Například v roce 2013 šlo z celkového objemu finančních prostředků určených na systém ochrany práv dětí zhruba 52 % na zajištění ústavní péče a jen 8,6 % na preventivní služby. Náklady na ústavní péči zůstaly od té doby stejné, byť se počet dětí v ústavních zařízeních stále snižuje.

Z toho vyplývá, že náklady na jedno dítě v ústavní péči se zvyšují, zatímco podíl financování služeb, které pomáhají rodinám, aby v nich děti mohly zůstat, jako je například náš program SOS Kompas, jsou stále minimální.

Jindra Šalátová, národní ředitelka

Ze statistických údajů mj. vyplývá, že nejčastějším důvodem umístění dítěte mimo rodinu je nepříznivá sociální situ-

ace, bytové problémy rodiny, finanční potíže, dluhy. Sjedením a řízením systému péče o ohrožené děti pod jeden resort by naše společnost mohla lépe a hospodárněji disponovat s finančními prostředky a mnohem více jich investovat do prevence, aby se předešlo umístění dítěte mimo rodinu.

Dalším významným bodem ve zmiňovaném podnětu Rady vlády je úprava podmínek pro poskytování pobytových služeb ohroženým dětem prostřednictvím snižování kapacit zařízení. V souladu s mezinárodními závazky

České republiky by měla pobytová zařízení být co nejvíce podobná přirozenému prostředí klientů, tedy taková, aby se blížila péči poskytované v rodinném prostředí. Bohužel ještě stále existují ústavní zařízení, která disponují desítkami lůžek. V návrhu zaznívá snížení počtu lůžek na 8 na jedno zařízení. To je důležité a ostatně v našich zařízeních SOS Sluníčko se tím řídíme již dnes.

Ještě mnohem důležitější je pak potřeba vymezit věk dítěte, do kterého nemůže být umístěno do ústavní péče vůbec. Ve střední Evropě jsme posledním státem, který umožňuje umístění dítěte do ústavního zařízení bez jakéhokoli věkového omezení.

Odborná literatura přitom již dlouho upozorňuje na nebezpečí citové deprivace u dětí, které se do ústavní péče dostanou v příliš nízkém věku. Velké množství výzkumů dokládá, že pro dítě do šesti let je nejdůležitější péče jednoho stálého (primárního) pečovatele, který dítě chrání, miluje, stará se o něj a ke kterému může dítě přilnout. U dětí, které nemají možnost vytvořit si takovou pevnou, bezpečnou a trvalou vazbu k jednomu člověku, dochází k opoždování vývoje jak tělesného, tak psychického, včetně

„Ve střední Evropě jsme posledním státem, který umožňuje umístění dítěte do ústavního zařízení bez omezení věku.“

opoždování ve vývoji řeči. Takové děti mají také v budoucnu problémy v navazování sociálních vazeb.

Proto vnímáme velmi pozitivně aktuální snahy o rozšíření počtu pěstounů na přechodnou dobu, kteří zastávají roli náhradních maminek a tatínek a naplňují potřeby dětí nejen v oblasti fyzické, ale také psychické. Nejen bezpečné prostředí, teplo, jídlo, ale také bezpečná náruč je to, co umožňuje dětem užít si dětství a vyrůstat bez obav.

Malý Sulejman (třetí zleva) se konečně může radovat jako obyčejné dítě.

SULEJMANŮV PŘÍBĚH: KONEČNĚ V BEZPEČÍ

SULEJMANOVI BYLY JEN DVA ROKY, KDYŽ HO OPUSTILA JEHO MATKA. NECHALA HO U RODINNÉHO ZNÁMÉHO, KTERÝ HO BIL A TRÁPIL. JEHO DĚTSTVÍ SKONČILO DŘÍVE, NEŽ ZAČALO. POTOM CO HO POLILI VAŘICÍ VODOU, SULEJMAN UTEKL A OCITL SE NA ULICI SÚDÁNSKÉHO HLAVNÍHO MĚSTA CHARTÚMU.

Sulejman a jeho nová SOS matka Fawzija.

Ve věku 5 let si musel začít hledat jídlo v popelnicích a spát na chladné tvrdé zemi pod širým nebem. Každý den, kdy přežíval na ulici, čelil velkému nebezpečí, že se dostane do spárů sexuálních útočníků nebo obchodníků s dětmi.

SÚDÁNSKÝ PROBLÉM S DĚTMI NA ULICI

Nikdo neví přesně, kolik dětí žije v Chartúmu na ulici, ale zdá se, že jejich počet stále roste. Krvavá minulost země a opakující se výbuchy násilí zanechaly mnoho dětí bez rodičů. Vysídlené a bez někoho, kdo by se o ně staral, mnohé z nich hledají zázemí v hlavním městě, kde pak skončí jako bezdomovci.

Súdán navíc patří mezi nejchudší země na světě, pod hranici chudoby zde žije 46,5 % obyvatel. Mnohé z rodin tak nejsou schopny postarat se o své děti, z nichž některé skončí na ulici podobně jako Sulejman. Sociální systém, který by byl schopen reagovat na takové případy, přitom prakticky neexistuje a většinu dětí v takové situaci nezachrání.

LÁSKYPLNÝ DOMOV

Po roce života na ulici Sulejmana našťastí objevil tým súdánských SOS dětských vesniček a přivedl do chartúmské SOS vesničky.

Thani Mudasir, jedna z členek týmu, vzpomíná na den, kdy šestiletý Sulejman dorazil do vesničky. „Když k nám přišel, neměl žádné základní dovednosti, neuměl pořádně jíst, nazout si boty, ani neznal názvy obyčejných věcí,“ říká. „Byl vztekklý, komunikoval vlastně jen prostřednictvím násilí. Chvilu mu trvalo pochopit, co je rodina, kdo je matka a kdo jsou sourozenci.“

Na začátku byl stažený do sebe, smutný a našťvaný. Měl problém důvěřovat druhým lidem, hlavně dospělým. Na každého se díval podezřívavě a neuměl si vytvářet vztahy či přátelství.

Během prvních týdnů se izoloval a jen zpozvzdálí sledoval, jak si ostatní děti společně hrají a smějí se. Když se někdo přiblížil k něčemu, co mu patřilo, hned se po něm ohnal.

„Musela jsem naučit Sulejmana, aby se ke svým SOS bratrům a sestrám choval hezky a ohleduplně,“ popisuje Fawzija, jeho SOS matka. „Učila jsem ho, jak se přijatelným způsobem vyrovnat se vztekem, strachem a nejistotou.“

ČLEN RODINY

Malý chlapec toho ve svém krátkém životě zažil opravdu hodně. Nepoznal nic než strach. Ale s pomocí a láskou své náhradní matky Fawziji se pomalu, ale jistě začal přizpůsobovat novým podmínkám. „Byla jsem trpělivá a mírná,“ vysvětluje. „Dělala jsem vše pro to, aby se cítil bezpečně a jako součást rodiny.“

Dnes, o dva roky později, je ze Sulejmana šťastný a usměvavý malý chlapec. Je vždy první, kdo vítá nové děti ve škole, a dělá vše pro to, aby se cítil dobře.

„Mám moc rád SOS vesničku a mám tu hodně kamarádů,“ usmívá se Sulejman. „Moje rodina je hodná a cítím se v ní bezpečně, protože je milují a oni milují mě. Až vyrostu, chci být policista, abych mohl pomáhat lidem a chránit je, aby byli v bezpečí.“

První SOS dětská vesnička vznikla v roce 1949 v Rakousku pro válečné sirotky a od té doby jich vznikly po celém světě stovky a vytvořily celosvětovou federaci, která pomáhá dětem a lidem v nouzi ve 134 zemích světa. Nový láskyplný domov, matku a sourozence dnes má v SOS vesničkách více než 78 tisíc dětí.

ZAJÍMÁ VÁS: PROČ VÁM POSÍLÁME DOPISY?

S VĚTŠINOU NAŠICH DÁRCŮ KOMUNIKUJEME PRAVIDELNĚ A PROSTŘEDNICTVÍM POŠTOVNÍCH PSANÍ. MOŽNÁ I NA VÁS NĚKOLIKRÁT DO ROKA VE ŠCHRÁNCE ČEKÁ DOPIS OD NÁS. VĚŘTE, ŽE TO NENÍ NÁHODA A UŽ VŮBEC NE NEUVÁŽENÉ PLÝTVÁNÍ PROSTŘEDKY VÁS, NAŠICH DÁRCŮ.

Moc si vážíme důvěry, kterou nám vyjadřujete svou finanční podporou, a nezapomínáme na ni ani při komunikaci s vámi. Každou korunu, kterou využijeme mimo přímou pomoc dětem, například na tuto pravidelnou komunikaci, takřka dvakrát obrátíme v ruce, abychom si byli jisti, že ji využijeme nejlépe, jak to jde.

Naše činnost je z více než šedesáti procent financována z příspěvků soukromých dárců. Pokud bychom se nestarali o naše budoucí příjmy a o dary včas aktivně nežádali, nezískali bychom dost financí na pomoc dětem v nouzi a za pár měsíců už bychom nemohli pokračovat v naší práci. Řada dětí ale potřebuje pomoc dlouhodobě, a tak máme povinnost starat se o to, aby naše programy byly také dlouhodobě udržitelné.

„Každá koruna vynaložená na jeden dopis přinese nazpět na pomoc ohroženým dětem sedmkrát tolik.“

Právě proto vás, naše dárci, pravidelně žádáme o finanční podporu a činíme tak vždy co nejefektivněji. A jedním z nejlepších nástrojů jsou právě poštou zasílané dopisy, které si zpravidla získají výrazně více pozornosti než například email.

Vždy důsledně dbáme na to, aby naše náklady byly co nejnižší a aby se nám částka, kterou rozeslání dopisů stojí, mnohonásobně vrátila zpět v darech, které díky tomu získáme. Například dopis obsahující časopis Vesnička nás stojí celkem 11,70 Kč, včetně samotného časopisu i poštovného. Každá koruna vynaložená na takový dopis přitom nazpět na pomoc ohroženým dětem přinese zhruba sedmkrát tolik a v případě vánoční pošty je to dokonce více než dvacetkrát tolik.

Jana Válková, specialista péče o individuální dárci

Poštovní zásilky ale pro nás nejsou jen prostředkem získávání dalších darů. Stejně tak jsou způsobem, jak vám vaši důvěru oplatit a výměnou za ni vám nabídnout příběhy „našich“ dětí, kterým jste také vy, naši dárci, pomohli napsat

šťastný konec. Tyto příběhy jsou snad tím nejlepším důkazem toho, že vaše finanční příspěvky mají skutečně smysl. Zkrátka zatímco se staráme o budoucí příjmy a tedy o udržení našich programů, můžeme vám současně poskytnout cennou zpětnou vazbu o tom, čeho jsme díky vaší minulou podpoře dosáhli.

Pevně doufáme, že jsou pro vás tyto informace zajímavé a těší vás je pravidelně číst, tak jako nás těší je pro vás pravidelně připravovat. Stejně tak doufáme, že pro vás budou důvodem váš příspěvek zopakovat. Bez vás bychom totiž tolika ohroženým dětem pomáhat nemohli.

Děkujeme vám!

SOUBOJ SNĚHULÁKŮ V KARLOVÝCH VARECH

I děti v SOS dětských vesničkách se každoročně těší na sněhovou nadílku. Té letošní se děti v karlovarské SOS vesničce dočkaly 6. ledna. Děti vyběhly ven na blízký kopec a už svištěly dolů na bobech a saních. Ihned byl ve vesničce slyšet dětský smích a radostný křik.

Vyhlásili jsme soutěž o nejvydařenějšího sněhuláka, které se zúčastnily všechny děti bez rozdílu věku. Pod kopcem začala rázem stavba pěti obřích sněhuláků s pořádnými mrkvemi místo nosů. Strhla se i klasická koulovačka a sněhová bitva, v níž nebylo k rozeznání, kdo je sněhulák a kdo ne. Všichni se náramně bavili. Závěrečnou společnou akcí byl hromadný sjezd - závod z kopce dolů.

Porota vyhodnotila nejpěknější sněhuláky a děti si přišly následující den pro diplomy a připravené ceny. Děti byly nadšené, pěstouni a zaměstnanci vesničky měli zase dobrý pocit, že jejich práce a snažení má opravdový smysl.

NOVÁ AUTA PRO SOCIÁLNÍ PRACOVNÍKY

Díky našim partnerům Nadačnímu fondu Rafael dětem, Nadaci Jistota Komerční banky a dotaci z MPSV pro Olomoucký kraj jsme mohli zakoupit další dva vozy Hyundai ix20 pro naše sociální pracovníky v programu SOS Kompas v Olomouckém kraji. Zakoupená auta výrazně usnadní a zrychlí cestování sociálních pracovníků za ohroženými rodinami rozptýlenými po regionu a umožní rozšiřování našich služeb do dalších rodin.

DARUJTE PRAVIDELNĚ KAŽDÝ MĚSÍC

DĚTI POTŘEBUJÍ PRAVIDELNOU PÉČI. POMOZTE NÁM ZAJISTIT PLYNULOU A DLOUHODOBOU POMOC OHROŽENÝM DĚTEM, KDYKOLI TO POTŘEBUJÍ.

VAŠE DARY MOHOU POMOCI NAPŘÍKLAD TAKTO:

- 140 Kč zajistí výtvarné potřeby pro terapii, která pomáhá dětem vyrovnat se s traumatickými a dramatickými životními změnami.
- 250 Kč poskytne měsíční zásobu vitamínů a výživových doplňků pro jedno dítě ve špatném zdravotním stavu.
- 350 Kč umožní intenzivní školní přípravu dítěte v rodině ohrožené odebráním dětí na dobu čtrnácti dnů.

STAŇTE SE NAŠÍM PRAVIDELNÝM DÁRCEM:

- Založte si prosím ve prospěch našeho účtu trvalý měsíční příkaz s Vaším variabilním symbolem na jakoukoliv částku, která Vám vyhovuje.
- Přihlaste se na www.sos-vesnicky.cz/ podporte/klub-patronu a my Vám obratem zašleme na Váš email veškeré potřebné informace.

HODNOTU ŠTASTNÉHO DĚTSTVÍ NELZE VYČÍSLIT, VAŠE DARY ALE MOHOU ZMĚNIT ŽIVOT OHROŽENÝCH DĚTÍ K LEPŠÍMU. DĚKUJEME VÁM.

Generální partner

Hlavní partneři

